

A privi familia ca o unitate emoțională ne poate schimba considerabil modul în care îi percepem pe indivizii din jurul nostru. A privi un grup ca pe o unitate presupune un mod de gândire diferit radical.

Între indivizii care compun o familie există numeroase relații. Emoțiile sunt prelucrate în cadrul lor și se deplasează între indivizii din familie. Putem reda grafic aceasta stare de fapt desenând schematic membrii familiei și apoi trasând un cerc în jurul lor, asemanator membranei care delimiteaza o celula. În interiorul acestui cerc se afla unitatea emoțională, adica sistemul cu toate relațiile sale: toate individualitățile care interacționează și emoțiile care se transmit continuu.

Acest concept de grup ca unitate emoțională este pentru mulți oameni o idee fundamental noua, care adesea le schimba modul de gândire: dacă grupul este privit ca unitate emoțională, atunci individul nu mai poate fi înțeles în afara respectivului grup. El este un fragment al unei entități mult mai mari - familia de origine. Astfel, pentru a ne înțelege pe noi înșine trebuie să înțelegem cât mai bine modul în care a format familia noastră un sistem emoțional. Va trebui să identificăm cum s-au întrepătruns și au interacționat în timp relațiile din familia noastră, pe căi relativ previzibile și cum diverși membri ai familiei (inclusiv noi înșine) se încadrează în acest întreg. Când încercăm să ne observăm familia și să urmarim traseele urmate de o emoție anume, putem înțelege cum ne încadrăm în familie. Din anumite puncte de vedere, noi nu reprezentăm doar familia noastră ci și acea armonizare emoțională pe care am avut-o și continuăm să o avem cu respectivul grup de persoane. Relațiile noastre cu toți indivizii din grup se desfașoară într-un mod propriu, desosebit de cel al oricărui alt membru din familie (exista o singura "cea mai mare fiica", un singur "cel mai mic fiu", etc.).

Sinele, nucleul individului, este definit în termeni de relații. Nivelul de autonomie, gradul de implicare în relații, tiparele emoționale în care se încadrează o anumită persoană, toate acestea se definesc în lunga perioadă petrecută în familia de origine.

Copiii se dezvoltă în unitatea emoțională numită familie și devin asemenea ei în multe privințe, reflectându-i astfel deopotrivă punctele forte și slăbiciunile. Aceștia nu se limitează la a prelua caracteristicile și tendințele familiale, ci își dezvoltă în timp sett-uri proprii, unice, de trăsături, ca o consecință a pozițiilor ocupate în cadrul familiei. Ei se individualizează, diferențiindu-se într-un anumit grad de grupul în care au crescut. Această capacitate de a se plasa într-o oarecare măsură în afara sistemului emoțional, de a menține neutra o parte a sinelui care nu participă la tensiunile din familie este un bun care poate asigura succesul în diverse domenii, nu doar în cel al relațiilor. Unii părinți au capacitatea de a sesiza diferența dintre propria problemă relațională (parentală) și problemele copiilor, asigurând tuturor membrilor familiei o bună individualizare și mai mult spațiu emoțional.

Adesea, părinții nu știu dacă copilul lor este suficient de dezvoltat pentru vârsta pe care el o are.

Dacă ar ști la ce să se aștepte de la fiecare stadiu al dezvoltării, ar fi mai ușor să-și dea seama dacă copilul e normal. În plus, știind la ce să se aștepte de la copilul lor la o anumită vârstă, părinții se pot descurca mai ușor cu dificultățile și problemele care îi alarmează dar sunt normale pentru o anumită etapa de dezvoltare.

În general, limitele temporale ale stadiilor de dezvoltare sunt aproximative iar vârsta nu e la fel de importantă ca și progresul. Unii copii ating un stadiu mai rapid, alții mai încet, însă toți copiii trec prin aceleași lucruri.

Deși acum se acordă o atenție sporită mediului extins în care cresc copiii, încă nu se înțelege suficient de bine care este importanța și influența sistemului familial în care se dezvoltă copiii. Grupul familial, cu toate interacțiunile sale are o importanță covârșitoare pentru modul în care

aceștia se vor maturiza. Mai mult, societatea în sine nu are perspective de însănătoșire dacă unitatea sa de bază, familia, nu funcționează la parametri optimi.

Echipa Feuerstein